

VERENIGING
"ORDE DER VERDRAAGZAMEN"

Kon. Goedgekeurd d.d. 22 februari 1958, nr. 58

GEVESTIGD TE 'S-GRAVENHAGE

Giro no. 468874 t.n.v. de Penningm. der "ODV", DEN HAAG

Uitsl. voor verslagen en abonn. Barentzstr. 48 Den Haag tel. 637383

Secretariaat: Graaf Willem de Rijkelaan 15 Leidschendam Tel: 01761 - 5154

W E E K B L A D

13 jaargang nr. 15

=====

=====

nadruk verboden

20 december 1968

=====

S T E R A V O N D

=====

Goeden avond , vrienden.

Welkom op deze steravond. Een Steravond is er maar één maal per jaar. En eigenlijk voor het eerst op een dergelijke avond zijn wij entre nous, onder ons.

Dit betekent, dat wij in aantal misschien wat minder zijn dan in andere jaren. Het heeft het grote voordeel, dat wij elkander een beetje kennen. En dat betekent weer, dat wij gemakkelijker harmonisch zullen kunnen werken en dat veel van de uitleggingen, die wij reeds - ik weet niet hoeveel jaren achtereen op elke steravond weer hebben moeten geven, - achterwege kunnen laten.

Ik weet niet, of U dit als voordeel beschouwt. Mijnerzijds vind ik de voortdurende herhaling van in feite onbelangrijke punten vermoeiend.

Wat wij vanavond trachten te doen is tweeledig: Wij willen in de eerste plaats trachten, een sfeer te creëren, die altans voorlopig deze ruimte wat meer tot ons eigen huis maakt.

Daarnaast willen wij proberen een kracht op te wekken in overeenstemming met de tans heersende tendenzen. Want de komende tijd brengt vele eigenaardige mogelijkheden en problemen met zich, voor u en voor de wereld - die misschien door het juist gebruiken van onze gedachtenkracht door 'n juiste afstemming, zoals die op een avond als deze bereikt kan worden tussen zeer velen uit onze werelden en een behoorlijk aantal uit uw wereld, kunnen worden gebruikt, opgelost, kortom: Ik heb het idee, dat wij vanavond zeer veel tot stand kunnen brengen.

Maar ja: enkele aanwijzingen zal ik U toch moeten geven. Het is dan ook mijn taak als inleider op te treden. Tussen haakjes: mag ik even informeren, of ik ook achter in de zaal verstaanbaar ben? Ja? Er zat iemand kennelijk te twijfelen aan hetgeen ik zeide. Daarom meende ik er goed aan te doen even te informeren.

Zoals ik reeds zeide: wij zijn entre nous en dan mogen wij elkander toch tenminste goed verstaan, naar ik hoop. Goed.

Wat wij op het genblik kunnen doen, is het volgende: Wij hebben een opkomende tendens van het witte licht. In die tendens kan veel tot stand worden gebracht, zoals u zult begrijpen.

En wanneer wij ons zo dadelijk op dit licht gaan instellen, zal, volgens het oordeel van de deskundigen aan onze kant, - wij hebben ook deskundigen, die plaag ontmoet je overal - een zeer grote en buiten gewoon langdurige werking bereikt kunnen worden.

Ik zal U zo dadelijk nog wel vertellen, hoe wij dit gaan doen. Op het ogenblik is het allereerst van belang, dat wij allen weten, dat wij ons zo goed mogelijk op voornamelijk het witte licht in gaan stellen en dat wij daarbij denken aan een jaar, dat zeer veel nood kent - en dat gaat komen - maar waarin wij de blauwe tendenzen willen versterken.

Dit zijn de mogelijkheden, die dus volgens de deskundigen bestaan en ik ben het er voor een groot deel mee eens.

Wij zijn al enige tijd bezig hier en sleer op te bouwen. Ik begrijp wel, dat het sommigen van u hier toch wel een beetje benauwd gaat lijken. Maar ik dacht, dat het toch wel meeviel.

Boendien: Wij zijn hier hoofdzakelijk te samen om gezamenlijk te gevoelen. Niet om te samen te begrijpen in de eerste plaats.

Alle andere avonden proberen wij het met het argument. Op 'n avond als deze zijn echter argumenten in wezen niet op hun plaats.

Enkele uiteenzettingen zijn misschien nodig, maar voor de rest moeten wij gedragen worden door iets, wat je een innerlijke zekerheid kunt noemen of een geloof.

Denk nu niet, dat ik U allen tot ware gelovigen wil maken. Wat mij betreft blijft u desnoods arme heidenen, indien u maar één ding kunt: Indien U maar kunt geloven, dat onze bijeenkomst meer is dan een spel.

Dat Uw aanwezigheid hier dus ook meer betekent dan alleen maar het bijwonen van een avond, maar dat geloof kan ik U niet geven.

Wanneer u het gevoel hebt: Ja, hier is toch wel werkelijk iets meer dan normaal, dan kunt u zich misschien wat ontspannen.

Dus gewoon, rustig, ontspannen. Niet proberen om zelf met alle geweld kracht te geven, maar eenvoudig deel zijn van het geheel.

Niet proberen ten koste van alles wakker te blijven - er zijn er enkelen onder U, die de neiging tot sluimeren hebben - maar u dan ook rustig maar laten gaan. Per slot van rekening zult u wel niet zo hard snurken, dat u de gehele

zaal stoort.

En ja, het is winter in Nederland. Dus als u kuchen moet, kucht maar rustig. Alleen wanneer de celebrant bezig is, hopen wij, dat u zult trachten vóór die tijd wat uit te kuchen en verder ontspannen te blijven.

En kunt u er dantoch nog niets aandoen, dan kucht u eenvoudig. Het is uitendelijk geen ramp. Wij zijn onder elkaar. Wij zijn een eenheid, geest en stof tsamen.

De Orde der Verdraagzamen heeft onnoemelijk lang reeds in de geest gewerkt. En in de stof bent, alles bij elkaar genomen, ook al weer een aardig tijdje bezig. En wanneer wij allen rekenen met alles, wat wij hier met mensen in Nederland reeds hebben gedaan, zijn wij ook al lang over ons 50-jarig jubileum heen.

Dus: wij zitten hier niet voor het eerst bij elkaar mensen en geest, om gewoon, ja, haast gezellig, iets te doen. U vraagt zich nu af, of inwijding ook gezellig kan zijn?

Ja, wij zijn één. Goed. Wat betekent die eenheid? Die eenheid betekent, dat u eens even vergeet, dat dat andere lid, dat daar zit, eigenlijk zo vervelend is.

Die eenheid betekent, dat u even vergeet, dat uw stoel niet zo gemakkelijk is, dat u even vergeet, wat u anders had willen zien. Het betekent doodgevoelen, dat u even tot uzelf zegt: het is goed om hier te zijn.

En wanneer u zover bent gekomen, kunnen wij misschien met elkaar een paar dingen bespreken, die, naar ik meen, toch ook wel voornaam kunnen zijn.

Kijk eens: het jaar, dat komen gaat, brengt de revolutionaire tendenzen van het afgelopen jaar nog veel sterker, wel ordelozener eigenlijk ook, naar voren. En gelijktijdig zien wij in die revolutiedrang de massaliteit zich ontwikkelen.

Nu betekent revolutie in vele gevallen alleen maar een ommekeer: degene, die boven zat, zit uiteindelijk beneden en degene, die beneden zat, zit voortaan boven.

Maar nu kan er iets anders gebeuren. Er is zowel in het christendom als in andere geloofsrichtingen op het ogenblik iets aan de gang, dat 'n andere benadering van God en van leven kan gaan betekenen.

Er is aan de gemeenschap iets aan de gang, waardoor de visie op de samenleving een werkelijk andere kan worden.

Er is een gevoelsomwenteling aan de gang, waardoor de op het ogenblik nog zeer sterke agressie tegen de eenling niet meer afgereageerd behoeft te worden en de mensen iets vrijer kunnen worden.

Een dergelijke tendens kan buitengewoon belangrijk zijn, juist voor een geestelijke ontwikkeling.

Wanneer wij aan het begin van een dergelijke periode met u samen kunnen komen, zo betekent dit, dat wij een eenheid moeten trachten te smeden, die iets verder bestaat dan alleen op een avond als deze.

O, ik weet het wel: u zult niet altijd bijeen zijn en zeker niet altijd in zo grote getale en juist in deze zaal. Maar daar gaat het niet om.

Het gaat er om, dat wij allen, en er zijn hier ook een groot aantal leden, geloof mij, aan onze kant,

met u een band vormen, waarop wij ons in komende tijden kunnen beroepen.

Wij moeten elkaar een soort kracht kunnen sturen, een soort inspiratieve boodschap. Wij moeten elkaar kunnen helpen. U uit de stof ons uit de geest, wanneer wij niet goed begrijpen misschien. Wij in de geest, wanneer u in de stof niet voldoende kunt, om gezamenlijk en aangetast aan de tendens van omwenteling, juist dat geestelijke licht, die werkelijk betekenisvolle bevrijding van het ik, deze geestelijke hergeboortemogelijkheid te bevorderen.

En men nu niet, dat ik ergens reclame voor ga maken. Ik constateer alleen een paar feiten. Die feiten zult u, in de loop van het jaar, aan allerhande dingen wel bevestigd zien.

Maar wat kunnen wij in de geest doen, wanneer u in de stof niet meewerkt? Wat kunt u in de stof doen, wanneer u niet ergens die grote reserve hebt, die in de geest ligt?

Dat is juist de reden dat wij hier vanavond zo een beetje met - ik zou haast zeggen - ingewijden onder elkaar zijn.

Ingewijden is een groot woord, dat weet ik wel. Maar wanneer wij iets dergelijks tot stand willen brengen, dan hoort er niemand bij, die ons in de geest vreemd is.

Heus: wij letten niet op een lidmaatschapsbewijs, dat begrijpt u wel. Dat interesseert ons niet. Maar u moet geestelijk harmonisch moeten zijn. Want er zijn op het ogenblik ook vanuit de werelden der geest vreemde dingen aan de gang.

Wij weten, dat er misbruik wordt gemaakt van de mensen door bepaalde geestelijke entiteiten in deze periode, entiteiten, die zich onder de meest verschillende namen en gedaanten voordoen. Wij moeten daar tegen in kunnen grijpen. Dat kan alleen, wanneer u ons helpt, wanneer u harmonisch bent met ons, zodat wij weten: hee, hier gaat iets mis met een geestelijke werking.

Dan zullen wij ingrijpen. Wij moeten rekening houden met de krachten, de afscherming, die wij nodig hebben. Op het ogenblik is die er. Wanneer u luistert .... alleen maar even luistert .....Bemerkt U wel, hoe stil het is?

Wij staan als onder een stolp. Er is 'n zekere afscherming. Voor deze avond kunnen wij dit opbouwen, een soort duikerklok van geestelijke kracht, die zich zodadelijk aan de top zal openen, opdat wij werkelijk met de hoogste en zuiverste krachten zullen kunnen communiceren.

Maar dat kunnen wij niet al tijd. Daarvoor hebben wij juist die verbinding nodig, deze harmonische band. Die band heeft niets te maken met uw persoonlijk gedrag, geloof mij. Alleen uw afwijzing van of zelfs vijandschap voor anderen in deze groep zou schadelijk kunnen zijn.

Voor de rest blijft u gewoon, wie u bent. Maar U moet harmonisch zijn.

En wanneer wij dan zo te samen komen en proberen een geestelijk werk voor te bereiden, gaat dit in verschillende fasen. Dit is eigenlijk al de derde fase.

Wij zijn begonnen met afscherming en het opbouwen van een zekere sfeer. Ik hoop, dat u dit bemerkt hebt.

Daarna hebben wij getracht het medium in zo goed mogelijke staat aanwezig te krijgen. Wat ook altijd weer een kunst is.

Nu zijn wij begonnen met de uiting. Ik heb u daarbij de idee van de avond voorgelegd. Dit was fase twee. Nu moeten wij beginnen met het opbouwen van het kontakt. Dat is dan de fase drie.

Hoe u zich dit ook voor wilt stellen, is niet belangrijk. Indien u maar weet, dat wij op dit ogenblik reeds aan alle kanten en met alle sferen trachten kontakt te krijgen. Helderzienden onder u moeten maar eens opletten:

Zij zullen heel wat verschillende gezichten zo nu en dan kunnen ontdekken en ook heel wat lichten van verschillende soort. Misschien treft u daarbij wel enkele bekenden aan ook. Dat is best mogelijk.

Want wij zijn nu bezig om kontakt te maken. Wij moeten uit dit met verwachting samenkomen, dit verzamelen van kleindiën e.d. nu komen naar een eenheid van geest, een gebondenheid, die net iets verder gaat dan allen maar de aanvaarding daarvan uwerzijds.

Daarbij kunt u zelf, door een zekere passiviteit, een zekere ontspannenheid, zelf meewerken. Want u kunt moeilijk een bepaalde geest aan zijn jas pakken. Maar u kunt wel openstaan voor de invloed van de geest, die naar U komt.

Wanneer wij deze fase hebben voltooid, zal ik u zo dadelijk verder instrueren t.a.v. de manier, waarop wij zullen werken. En daarbij laten wij dan al het overbodige maar eens achterwege.

Ik neem aan, dat u het verdere wel weet, dus alleen wat op deze avond zelf in het bijzonder betrekking heeft, ga ik U vertellen. Maar dat dan ook uitvoerig.

Wanneer wij dat hebben gehad, ga ik als inleider afsluiten. U krijgt dan een woordje van de spreker, die eigenlijk tot taak heeft de sfeer verder uit te bouwen.

Het is heel belangrijk, dat u ook dan zo ontspannen mogelijk bent en probeert te vergeten, welk uw omgeving is welke invloeden u benaderen. Sta open voor het licht en concentreer u alleen op de dingen, die ik u zal zeggen.

Wanneer alles goed gaat, volgt daarop onmiddellijk de instraling van wat hier aanwezig is en daarnaast een afwijking van hetgeen u in andere bijeenkomsten hebt gezien, een gezamenlijke concentratie van alle entiteiten van onze orde - en misschien nog vele anderen, die mee willen werken - op dit gezelschap, op deze plaats, om zo de verbinding te smeden, waarover ik u in het begin van de avond heb gesproken.

Is ook die fase afgelopen, dan krijgen wij nog de aanroeping of dankbede, die voor ons in de geest de realisatie is van 't bereikte licht en voor u waarschijnlijk een soort apotheose in woorden en gebaren, waarbij misschien ook dit (wijst op bakken met voorwerpen) nog eens licht zal worden ingestraald en wat kracht zal worden uitgezonden.

Belangrijk ongetwijfeld, maar bij dit alles is het vibratiepatroon van deze avond wel het aller belangrijkste. Wij willen een vibratie opbouwen, die niet zo gemakkelijk meer uit te blussen is.

Zo. En dit betekent, dat ik, langzaam en voorzichtig overigens, kan beginnen met u te vertellen, wat nu eigenlijk gaat gebeuren.

Wanneer wij zo dadelijk de 2e spreker krijgen, zo hoop ik, dat u zich open zult stellen met een gevoel van goed-willendheid. Vergeet alsk, luister desnoods maar met een half oor.

Probeer van hieruit het gevoel te krijgen van deze verbondenheid, die voor ons allen bestaat. U zult ontdekken, dat daarin bepaalde - wij zeggen dan daarvoor kleuren, maar het zijn eigenlijk trillingswaarden - trillingen de voorkeur krijgen.

Dezen zijn: wit, goud, terwijl daarnaast elementen, die ik als purper zou willen aanspreken, ofschoon blauw daar-in zeker een grote rol zal spelen, eveneens naar voren treden.

Een mengsel van Godserkenning, van mystiek en vooral van werelderkenning dus. Wanneer u mee kunt gaan in de gevoelswaarden - dus niet in de rede, maar allen in de gevoelswaarden - dan kunt u op deze wijze een verdere sfer op, die u in staat zal stellen, wanneer de celebrant eemaal komt, niet alleen met grote ogen te kijken - wat doet hij nu - wat er gebeurt, maar u ook zelf op de juiste wijze in te stellen, te concentreren.

Naar gelang uw eigen geaardheid - het is dus belangrijk, dat u dit voor uzelf even probeert te weten - hoop ik, dat u dan zich zult trachten voor te stellen:

Wit licht. Denk maar aan een zoeklicht, de straal van een vuurtoren desnoods.

Gouden licht - een tintelende gouden golf van leven.
of:

het mystieke licht, waarin de openbaring kan komen, het purperen licht.

Het prettigste zou ik zelf het ongetwijfeld vinden, wanneer u, zover dit u mogelijk is, allen zullen kunnen kiezen voor goud of wit, maar ook purper is dus toegestaan.

Op dit z.m. reeds, terwijl de celebrant nog intreedt. Probeert u elk woord, wat gezegd wordt door de celebrant, a.h.w. te zien in de kleur, die u gekozen hebt.

Het klinkt een beetje moeilijk, maar u hebt bij muziek immers ook wel eens het denkbeeld, dat er a.h.w. een kleur achter ligt. Probeer die woorden in Uw kleur a.h.w. te vertalen. Vraag u niet af, of zij redelijk zijn of niet, want daar gaat het vanavond niet om.

Wanneer u het gevoel krijgt, dat er een zekere trilling, een zekere vibratie ontstaat: ontspan u. Die vibratie gaat dan wel weer voor u verdwijnen. Er blijft een soort spanning, maar die kracht, die rond je trekt, die a.h.w. aan je sleurt, die ergens van binnen bibbert, is snel weer weg. Dan hebben wij het veld gebouwd, dat nodig is.

Laat dan de celebrant de directie over van de kracht, die zo ontstaan is.

Zo. Eiermede hebt u - naar ik hoop, ook uitvoerig genoeg - instructies gehad. Nu nog iets oer de volgende sprekers.

De spreker, die onmiddellijk na mij komt, de geestelijke inleider, is helaas niet een van uw lieve bekenden en vrienden.

Maar hij staat in direct verband met degene, die u onderling kent als het pastortje. Er is spake van een samenwerking, maar door omstandigheden meenden wij, dat het beter was de uiting middels deze persoon te doen geschieden en niet via - via enz. door de ander.

Nu is dus deze toepspraak eigenlijk magisch van karakter. Zij is gebaseerd op vibraties, resonanties en richt zich op het scheppen van zekere mogelijkheden en 't verder opbouwen van een zekere sfeer.

De celebrant zelf is deze maal een van de hoogste leden van onze ODV, iemand die een plaats heeft in de grote raad van de Witte Broederschap en die, gezien het werk, dat wij ons hebben voorgenomen in de komende tijd te doen, meende ook hier, zoals op enkele andere plaatsen in de wereld, zelfs als brandpunt te mogen en te moeten dienen voor de krachten, die wij trachten te wekken.

Dat was dan 't dienstrooster. Nu rest mij nog slechts het wachten tot de volgende spreker ter beschikking is.

O, ik zal u niet in stilte laten lijden. Ik blijf wel even verder aan het woord. Een ankeling onder u lacht om dit laatste, maar anderen onder u willen daarom niet lachen. Zij vinden, dat dit eigenlijk lichtzinnig is.

Maar is dat nu werkelijk zo lichtzinnig? Wanneer wij iets aan 't opvouwen zijn, kan er niet gelachen worden. Dan is het geheel magisch en eist het werk ernst.

Maar wanneer wij samen zijn, wanneer wij met elkander spreken, geest en stof, zijn wij dan wel of niet broeders, kinderen van één Vader?

Wanneer wij kinderen van één Vader zijn, vrienden, is het dan niet logisch, dat wij trachten de vreugde van ons samenzijn uit te drukken, desnoods ook eens in een lach? Is het niet logisch, dat wij dan voor een ogenblik eens vergeten, dat er zoveel bezwaren zijn, dat 't leven zo droevig en ernstig is en even trachten reeds iets te proeven van de vreugde, die eeuwigheid heet?

Dan mogen wij lachen om grote dingen en om kleine dingen. Ik geloof zelfs, dat sprekers als degene, die nu gaan komen - en dat zijn heus geen kleine jongens - het niet erg zouden vinden, wanneer u zoudt lachen. Ik meen niet, dat u bij hen veel aanleiding daartoe zult vinden. Maar dat is weer wat anders.

Stel u één ding eens voor: als in Gods heerlijkheid niet gelachen zou worden, zou het dan nog een heerlijkheid zijn? Juist. Dan zou het eerder een hel zijn.

Vreugde, blijmoedigheid is iets, wat wij van node hebben, zeker, wanneer wij het werk, dat gedaan moet worden, gedegen en goed willen ondernemen.

En nu, vrienden, ga ik trachten het instrument in goede toestand achter te laten en komt de 2de spreker aan de beurt.

Nog even kort dus: Luister niet alleen. Laat u een beetje gaan. U zoet dan eigen afstemming aanvoelen.

Kies een van de kleuren, die ik u beschreef: wit, goud of mystiek purper. Helt U dit gedaan en de celebrant komt, richt dan met uw gedachten die kleur als een bundel licht, als een zoeklicht, op deze ge-meenschap.

Probeer dat licht te voelen, te zien. Probeer elk woord, dat u hoort, elk gebaar, dat u ziet in deze kleur, te beleven.

Goed onthouden. Dan zullen wij in deze bijeenkomst een groter en nuttiger werk doen, samen, dan wij in vele jaren hebben kunnen te stand brengen.

Nu ga ik U, wat betreft mijn zijn in deze vorm, verlaten. Ik blijf er echter bij staan. Aan de linkerkant, want aan de rechterkant is geen plaats meer. Want ik hoor er evengoed bij als u allen.

Vrienden, moge het ons gelukken deze grond geestelijk grote krachten te ontketenen .

-o-o-o-o-o-o-o-

Goeden avond, vrienden.

In 'n voortdurend ruisen als van de zee, trekt de tijd voorbij.

Mensen, geketend aan sekonden, worden schijnbaar meegevoerd in een onbegrijpelijk noodlot.

Anders is de werkelijkheid voor hen, die weten welke krachten dit al bezielen.

De kern van dit gehele al is niet de wraakzuchtige godheid, de toornige godheid, de vreemde demon tijd, die zijn kinderen verslindt. De werkelijkheid ligt achter alle uiterlijkheden en is een kracht van Licht, die u niet beveelt, maar u draagt.

Het is een Wil, die niet wordt tot harde wet, maar tot een een wereld, waarin gij dolen kunt naar beloven en waarin ge uiteindelijk altijd een uitweg uit uw doolhof zult vinden.

Eeuwig spel van licht en kracht, waarin wij leven! Eeuwige werking van sferen, harmonisch met elkander zingende, werkende vanuit de kracht van Licht, aarzelende soms in een spel van tonen, die tot een loflied worden op de eeuwigheid.

God is met ons. Niet als Rechter, maar als een vaderlijke Vriend. God is Rechtvaardigheid, zo zegt men ons. En waarlijk: geen grotere rechtvaardigheid is er dan die van Hem, die alle dingen kent en weet en begrijpt. Hij, die meer begrijpt dan mensen, Die juister oordeelt, dan mensen kunnen oordelen. Een Rechtvaardige, die niet vergeet de onbegrepen zonden, maar de Rechtvaardige, die alles doet komen tot een juiste harmonie en samengang met Zijn wetten, Die zijn Krachten van Liefde uit zendt over de wereld. Die licht geeft in de gestalte van een Boedda, een Jezus, die licht geeft in vde gestalten, die over de wereld gaan. Die geloof geeft, dáár waar de mens niet leven kan met wat hij kent alleen.

Hij is het, die zekerheid geeft en oer, waar de eindigheid van het menselijke leven bijna alles zinloos dreigt te maken.

En hier zijn wij dan : niet alleen, maar te samen met onze God, te samen met elke kracht van Licht, die denkbaar is .

Nu zijn wij samen gekomen en een ogenblik moet de ruisende branding der momenten stil zijn. Een ogenblik willen wij de kracht der Eeuwige erkennen boven alle dingen.

Kracht van de Eeuwige! Gij zijt hier, Gij hebt uw eigen vorm. Gij hebt uw droom, uw moeten, uw zorg. Gij zijt Uzelf. Maar gij zijt ook één met God.

Gij zijt alleen en verlaten onder de mensen. Maar gij zijt verbonden met ongetelden in de geest. Gij zijt eenlingen en toch zijn wij, in onze erkenning van die God en de Kracht, die ons draagt, één geheel.

Niemand van ons is meer dan de ander. Hij, die wordt voorgesteld als dromende in het hoogste licht met rijksappel en scepter, met kroon en kracht, is, zoals wij.

En zelfs degene, die men zich voorstelt als verworpen, eeuwig gekweld in werelden van duister, hij is als wij: Wij zijn één, want een kracht heeft ons waarlijk voortgebracht. Een kracht!

Een kracht maakt uit onze verschillen een waarheid, een eenheid. Wij moeten licht vinden, maar dat licht moet het licht zijn van onze erkenning van 'n Godheid, van 'n waarheid, van een Eeuwigheid. Het moet de kreet zijn van ons geloof en onze verwachtingen, maar ook van onze hopeloosheid,

Eén kreet moeten wij doen uitgaan. Eén honger naar Licht. Want hier is God, hier is de kracht van de eeuwigheid en hier zijn wij.

O, wij kunnen zoveel doen, wanneer wij onze beperkingen vergeten. Wij kunnen zoveel zijn, wanneer wij niet te zeer en krampachtig voor alles onszelf willen blijven, onszelf blijvend en wurgende zo de kracht, die ons eeuwig zou willen doen zijn, zelfs voor korte tijd.

Wij zijn samen één, omdat de kracht, die ons draagt, Eén is. Van alle werelden zijn zij gekomen: de wezens van Licht, die gij engelen noemt. De geesten, die gij de overledenen noemt, de dienaren van de Oneindige en zij, die leven in de elementen.

Zij zijn samen gekomen, want zij zijn één met God. En hier is God!

Zij zijn niet meer of minder dan wij. Zij zijn één met ons. Daar is het vuur: het brand, niet want het wordt tot licht.

Daar is het water. Het laaft, het omringt, het beveiligt en verstikt niet. Want het is de eeuwige kracht.

Daar zijn de wild spelende winden, nu rustig. Want zie, de gehele atmosfeer is geladen met één verwachting: De kracht van licht.

En de aarde zelf, zwijgend ligt zij in het winter-tijd, maar voor een ogenblik ontwaakt zij, als zou zij bloei willen voortbrengen voor de tijd. Want hier is het licht, dat betekenis heeft, één met ons.

Daar is de trilling, die men aether noemt, de sfeer, waarin wij verbonden zijn en waarin gedachten soms flitsen tussen mens en mens, tussen mens en geest. De krachten, die haar beheersen, zijn met ons.

Zij zijn één met ons en gelijken met ons, want wij zijn één in het licht.

Misschien zou ik hier moeten spreken over liefde. Maar mensen weten niet, wat liefde is. Vaag voelen zij aan een versmelting van wezens, die eeuwige waarden kan ontketenen. Maar zij weten nog niet, wat het waarlijk betekent. Laat mij daarom niet dit woord gebruiken. Vrienden, mijn wezen ligt voor u open. Ga door de hallen van mijn heiligste herinneringen.

Verheug u, verwonder U, of keurt af, zo gij wilt. Gij zijt welkom.

Grijp naar mijn daden uit het verleden. Maak er u zelf een oordeel, een lach, een traan uit. Tijd zijn van U. Gij zijt welkom.

Neem de werelden, waardoor ik reis en de sferen. Neem de oneindigheid, die gij ziet tusser de sterren. Zover ik haar ken en beleef, is zij van U. Weest welkom.

Want ziet: niets is er, wat ik bezit en u wil onthouden. Ik eis niets van u. Wilt gij uw herinneringen voor mij sluiten? Het is mij goed.

Wilt gij ontkennen krachten? Het deert mij niet. Want ziet: eenheid in dit licht is de uiting van onze schepper. Dit is het open zijn zonder belet en zonder vraag.

De eenheid is het, die gij soms, zonder het te weten, als liefde omschrijft.

Speel uwe spelen als mensen. Mij deert het niet. Lacht en weest vreugdig en uw vreugde zal weerklinken in mijn wezen, of gij mij erkent of niet.

Zingt uwe liederen en zij zullen weerklaatsen in mijn wezen en worden tot een cratorium, dat de lof zingt van het leven.

Snik uw verborgen tranen uit in de hallen van mijn wezen en wenend met u zal ik u de troost doen geworden van een, die weet, wat het is om te wenen, maar die het licht kent, dat zelf uit tranen geboren wordt.

Ik spreek niet slechts voor mijzelf. Ik spreek voor allen, die deel zijn van het licht, allen, die op deze avond met ons gezamenlijk iets willen zijn, iets meer dan wezens, die slechts zichzelf kennen en niets begeren dan zichzelf: Allen, die voor een ogenblik de grenzen willen overschrijden van een persoonlijkheid en van een persoonlijke beperktheid.

Gij zijt niet alleen. Rond u ligt een wereld van leven en ziet, gij moogt daarin binnen gaan, zoals gij kunt en begeert.

Rond U is een wereld van kracht en gij moogt daarin binnen gaan, zo gij noden hebt en kracht begeert.

Niets is er, dat entiteiten, hier aanwezig, de meest lichtenden tot de meest bescheidenen toe, u zullen ontzeggen. Deel dan in deze gave van licht.

Weest één met ons. Zoals wij één trachten te zijn met u door open te staan voor al, wat gij zijt, tracht te zijn, hoopt eens te zijn.

Laat dit dan één der dingen zijn, die wij op een avond als deze doen. Laat dit dan 't moment zijn van geestelijke waarheid, van geestelijk licht, dat voor ons bestaat.

Waar is het leve? Waar is de kracht? Waar is God? Waar is de werkelijkheid?

Waar, o vrienden, anders dan in het openstellen van ons wezen voor al, wat is?

Wij zijn te samen. Maar wij zijn meer dan gezamenlijk hier. Wij zijn meer dan alleen maar spelende wezens, spelende met krachten van geest, spelend als kinderen, die niet weten, wat zij doen.

Voor een ogenblik willen wij trachten te beseffen, wat eenheid is. Laat ons dan één zijn in werkelijkheid, zonder gebaar, zonder daad, alleen door de gave van ons wezen.

.....

Er is licht. Er is licht hier. Ander licht dan de lampen voortbrengen, ander licht dan de kaarsen voortbrengen. Het licht, dat ook in ons leeft en mede van ons uitgaat, is hier het licht, waarvan wij deel mogen zijn.

Er is kracht. Wij zijn op onze eigen wijze deel van kracht. Dat, wat wij geweest zijn, dat, wat wij worder zullen, laat ons dit voor een ogenblik samenvatten in een enkel moment van zijn, een moment van leven, van aanvaarden en geven.

Laat ons uit deze schijnbaar weerklankloze stilte rond ons de tonen van de werkelijkheid beluisteren.

Waar is de verzonkenheid van uw ziel? Is zij als lang vergeten kathedralen, gehuld in purperen schemer? Purperen schemer waart voor een ogenblik het gouden licht vonkt van een lamp, die eenzaam brandt?

Is uw zoeken, het gaan tusschen hoogopgaande zuilen, waarboven zich het gewelf in oneindigheid schijnt te verliezen?

Ga dan tot het altaar en tot die lamp. Maak uw wezen tot licht, opdat in het purperen duister van uw katherdraal een licht moge groeien dat zegt:

Hier is de levende kracht, die oneindig is!

Of zijt gij misschien als de warrelende, onstuimig brandende zon? Schiet gij vanuit uzelf de brandende armen van uw gedachten, uw witte gedachten, grijpende in uzelf naar de mogelijkheid tot daden?

Zoekt gij naar wegen, omtot werkelijkheid te worden? Zij gij een baaierd van gedachten, die naar geboorte dringen? Zijt gij een lichtende kracht, zo wit en verblindend, dat het oog haast weigert dit te aanschouwen?

Voelt gij in uzelve die krachten wekken? Laat uw zon dan schijnen, opdat er licht zij voor degene, die verblindt lijken in hun duister.

Laat uw licht branden, opdat de daden zuiver zullen zijn en hel, opdat zij klinkend en rein worden tot het besef van de eeuwigheid, dat er in klinkt, waar wordt.

Of is uw wereld misschien de eeuwige dans van het levende licht, de gulden gloed, die alle dingen omringt, die een aureool vormt rond alle dingen, die leven? Zijn uw gedachten zacht als goud, zo hen makende tot een liefdevolle achtergrond van het bestaande, gelijktijdig het voedende en in stand houdende?

Zijt gij als het levende goud? Zoudt gij leven willen zijn en willen geven? Zoudt gij het leven willen dragen van

anderen? Zoudt gij willen zijn een kracht, die in geen sfer
of wereld ontbreekt?

Wilt gij zoeken naar dit flimmerend spel van
dansend lichte eeuwigheid, waarin de eeuwige kracht zich
voortdurend saamplooit en zich weer ontvouwt als een tijdloze
waaier van levend besef?

Laat dan 't goud, dat in U is, uitstromen. Schenk uw
goud aan uw wereld. Laat het geloof van leven u maken tot een
levende cornucopia, een hoorn van overvloed, die uitstort
kracht en leven en vreugde over de wereld.

Want zo kunnen wij zijn op deze avond: elk anders,
levend uit het leven en toch met elkander verbonden. Elk
van ons dromende de eigen dromen en toch samendeel van
de kosmische droom, die leven heet.

Laat ons in onszelf de kracht laten ontwaken. Laat
de kathedraal langzaam lichter worden, doordat gij licht zijt
met het licht.

Laat uw zon leven en vruchtbaarheid over de wereld
brengen, tot de mensen zien en weten, wat de waarheid is.

Laat uw gouden kracht rondgaan, opdat een ieder, die
zwak dreigt te worden, gesteund en geholpen, ja, gedragen
wordt, tot hij zelve verder kan gaan en één kan worden met het al.

Laten wij onze krachten samenbundelen: de krachten van
goden of engelen, hoe gij hen maar noemen wilt, de krachten
van grote bezielaars van hemelbollen, die werelden worden genoemd
of sterren, de krachten van ons, die leven in een wereld of
sfeer, uw eigen kracht. Laat hen samenvloeien. Laat ons één
zijn.....

Laat ons één zijn in God. Laat ons één zijn buiten tijd,
één zijn, opdat de eeuwigheid een ogenblik haar stempel moge
drukken op deze gang van tijd, die mensheid heet.

Het is tijd: tijd voor mijn broeder, die uwe
krachten zal roepen en vergaren, oogstend wat gij tot bloei
hebt doen komen, uitzaaiende, wat gij hem gegeven hebt.

Het is tijd voor mijn broeder, die vooreen ogenblik
wil zijn en moet zijn: de gestalte van ons allen, uitdrukkende
ons allen, zijnde oneindigheid van ons allen, ons aller
oneindigheid in een kort ogenblik van tijd.

Ik blijf met u, zoals wij allen met u zijn. Weest
dan gerust. Opent uw wezen. Laat uw licht uittreden, opdat
het licht werkelijk zich openbare.....

-o-o-o-o-o-o-o-o-o-

Dezen avond is mij het voorrecht gegeven, als
celebrant hier de krachten samen te voegen uit geest en
stof.

Deze avond ontvang ik uw kracht en geef ik u
kracht.
Deze avond wil ik zijn: verbinding tussen het hoogste
licht en uw wereld.
Deze avond wil ik zijn: mens met de mens, maar ook
God met God.
Laat ons dan bezinnen op het licht en de werkelijk-
heid.

.....
Nu zijn wij één met de broeders.
De eenheid van kracht en van leven zij met ons.....
Laat nu de beperking vergeten zijn.....

.....
In de machtige namen van het Licht, o Adonai, vraag
ik: zend ons uw boden en dienaar.....
als een bevestiging van wat wij zijn.

.....
Laat het licht nu uitgaan over allen.....
.....

In de NAAM van de Almachtige God en Diens liefdevolle band,
die men de Christus noemt.....

Dat de eenheid met de eeuwige kracht bevestigd zij
voor ons allen hier, versmeltende tot eenheid, wat gescheiden
scheen.....

.....
In de Naam van de almachtige Vader ..... o Tetragram-
maton .... Ischeios .....

.....
Eenheid van leven en licht, van mens en geest,
Laat ons wezen doordringen de wanden, ademen in de muren,
zich ontladen in de atmosfeer, opdat de eenheid uit God en met
God in ons en rond ons kenbaar en bevestigd zij in de
materie en de geest en in de werkelijkheid, die komt.

.....
Laat ons als kenteken van deze aldoordringende, alom-
vattende kracht dit bevestigen in deze tekens, opdat zij
mogen zijn: materiële straling en herinnering door de dagen
en de jaren.

.....
Heer .....
Eenheid .....
Kracht en licht met ons .....
Gij met ons .....
Laat dit beperkte uw aandacht waardig zijn, want
in Uwe naam geef ik licht en leg het vast.....

.....
Bevestig voor de eeuwigheid .....en in tijd .....
door uw lichtende kracht, o Schepper .....
Gij, die hier zijt, mensen in de stof, levenden in
sferen van vorm en licht, gij, die leeft zelfs achter de sluier

van het grote Witte Licht , geef mij uw kracht.

Sta toe, dat ik voor 'n ogenblik uitdrukke, wat gij allen zijt in de hand van Hem, Die alles voortbrengt ....

.....
Ga, o stralen van licht, en weef uw web over de wereld.
.....

Ga, gij brandende sonden van waarheid e. verbreidt uw waarheid over de wereld .....

.....
Gij liefdevolle en eeuwige kracht, laat uw kracht en wil kenbaar zijn in deze wereld, zo wij dit nu wensen en uitdrukken .....

LICHT..... LICHT..... LICHT..... GA UIT !!!

.....
Eeuwig is het Licht, eeuwig is de Waarheid, eeuwig is het leven. En gij, o bron van alles, Gij zijt dit al!

Laat dan Uw kracht, O schepper, spelen in ons, tot de waarheid in ons leeft.....

Verbind ons met het licht met banden, die niet gebroken kunnen worden. Wees met ons, niet slechts nu, maar maak ons gezamenlijk tot werktuig uwer kracht en uw wil.
.....

Dank met mij de kracht, die met ons is. ....
Lichtende Christus, maak ons uw offer, maar ook uw licht. Bevestig in ons de waarheid hiervan, opdat wij mogen weten.

In de naam van de Almachtige Schepper zegen ik U allen , opdat, wat hier geschiedt, vastgelegd blijve in uw ziel, uw geest, uw lichaam onvergankelijk, zolang gij de eenheid erkent van God en licht en kracht.....
.....

Nogmaals zij vastgelegd, niet slechts de kracht en de trilling, maar ook ons heilig voornemen in dit alles, wat hier is saamgebracht als zichtbaar teken .

In de Naam van de Almachtige zij het zo. Moge dit zo zijn tot de Schepper van alle Licht en Kracht in ons legt een andere weg en een andere taak, of ons opneme in Zijn Licht. Amen.
.....

Vergeet dit niet. Wat u geschonken wordt, is wat gij zelve hebt uitgezonden. Wat u gewordt hieruit, is wat gij zelve gegeven hebt. De waarheid worde u geopenbaard, zoals gij deze waarheid hebt willen aanvaarden, in tekenen en feiten, in krachten en erkenning. Dit is onze gave aan U, Gods gave aan ons en aan U. Dit is hetgeen ons helpen kan Gods licht waar te maken, bewust God te ontmoeten en bovenal in de wereld de lichtende eeuwigheid te doen schijnen.

God zij met U en behoeft U.

-o-o-o-o-o-o-o-

d d. 13 december 1968